

Zitting 1966-1967 – 8915 (R 562)

Verdrag (nr. 122), op 9 juli 1964 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar achtenveertigste zitting aangenomen, betreffende werkgelegenheidspolitiek

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 7 november 1966.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname, onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 7 december 1966.

's-Gravenhage, 24 oktober 1966.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, 11) ¹⁾ en de vertaling in het Nederlands (*Trb.* 1965, 177) ¹⁾ heb ik de eer U Hoogedelgestreng hierbij de tekst (*Trb.* 1965, van het op 9 juli 1964 te Genève door de Internationale Arbeidsconferentie in haar achtenveertigste zitting aangenomen Verdrag (nr. 122) ¹⁾ betreffende werkgelegenheidspolitiek over te leggen.

Een toelichtende nota bij dit verdrag gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal het verdrag voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de Gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, hogergenoemde stukken 7 november 1966 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk de Staten van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. CALS.

Toelichtende nota

Het Arbeidsverdrag nr. 122 (*Trb.* 1965, 177), dat thans aan de goedkeuring der Staten-Generaal wordt onderworpen, geeft de ondergetekenden slechts aanleiding tot het maken van enkele opmerkingen.

Het verdrag stelt de werkgelegenheidspolitiek alsmede de in de préambule aangehaalde rechten van de mens in het kader van een actief beleid, dat gericht dient te zijn op de economische groei en ontwikkeling en op het waarborgen van een zo productief mogelijke arbeid voor alle werknemers op basis van vrije keuze en non-discriminatie.

Bij dit beleid kan rekening worden gehouden met de eigen omstandigheden en de economische ontwikkeling van het land.

Het verdrag heeft een weinig imperatief karakter en beperkt zich bijna uitsluitend tot het noemen van de doelstellingen, waarnaar elk lid in de voor hem geldende omstandigheden dient te streven. Ook het op zich zelf, een duidelijke verplichting inhoudende artikel 3, namelijk tot overleg met de vertegenwoordigers van de werkgevers en werknemers, laat de wijze waarop dit overleg dient plaats te vinden toch geheel vrij, hetgeen mogelijk maakt, dat het verdrag tevens voor Suriname en voor de Nederlandse Antillen, waar geen permanente overlegorganen aanwezig zijn, zal kunnen gelden.

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

*Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

De ondergetekenden zijn van mening, dat het in Nederland gevoerde beleid in overeenstemming is met de verdragsbepalingen.

De Regeringen van Suriname en van de Nederlandse Antillen achten het wenselijk, dat het verdrag tevens voor Suriname en voor de Nederlandse Antillen zal gelden.

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*

G. M. J. VELDKAMP.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.